

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200341
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820200341.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. X. D., R..XX.XX.XXXX, T. D. I. XXX, XXX XX I. 2. S. D., R..XX.XX.XXXX, T. D. I. XXX, XXX XX I., o zaplatenie 20.526,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zastavuje.

Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.526,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16.286,62 eur od 1.1.2020 do zaplatenia, spolu s úrokom z úveru vo výške 6,59% ročne zo sumy 16.222,62 eur od 1.1.2020 do zaplatenia, najneskôr do 15.3.2032, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 120-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieťa.

Vo vzťahu žalobca a žalovaný v 1. rade žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 04.02.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1., 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 20 526,48 eur spolu s 6,59 % ročným úrokom z úveru zo sumy 16 222,62 eur od 01.01.2020 do zaplatenia a 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 17 020,42 eur od 01.01.2020 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXX X XX zo dňa 06.03.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 20.000 eur. Žalobca poukázal na čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere v súvislosti s účtovaní poplatku za spracovanie medziúveru. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 162,33 eur v zmysle čl. V. bod 5.2. zmluvy o úvere. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,59% ročne úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 109,84 eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 6,59 % p. a. úroky medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní sa zároveň zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 44,49 eur v súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere.

V súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere žalovaní I. sa zaviazal platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 8 eur a prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 02.02.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 05.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.18. úverovej zmluvy zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.727,38 eur (vo výpise z účtu položka z 05.03.2018 („čiasť. vyrovn. medziúveru“) so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20.000 eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 16.272,62 eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, predstavuje sumu vo výške 17.300,42 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 16.272,62 eur, z nezaplatených úrokov za úver vo výške 733,80 eur, z nezaplatených poplatkov za poistné vo výške 64,- eur a z poplatkov vo výške 230,- eur, ktoré si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalobca si neuplatňuje poplatky vo výške 230,- eur, dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 17.070,42 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X bod 10.19. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % ročne zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne (t. j. od 05.03.2018). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola znížená istina pohľadávky v sume 16.272,62 eur o vykonaný vklad vo výške 50 eur. Istina tak predstavuje sumu 16.222,62 eur. Ku dňu 31.12.2019 je výška žalobcovej pohľadávky 20.526,48 eur, pričom pozostáva z: istiny 16.222,62 eur, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 733,80 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 64 eur, 6,59 % ročný úrok za úver od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.952,14 eur, 5 % ročný úroku z omeškania od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.553,92 eur.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade požiadali o možnosť uhradiť dlh v splátkach vzhľadom k svojim majetkovým a sociálnym pomerom.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o úvere zo dňa 06.03.2013, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby zo dňa 14.06.2012, tarifou sporenia pre fyzické osoby, sadzobníkom poplatkov platným od 01.01.2013, amortizačnou tabuľkou, predpokladmi, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN, osvedčovacou doložkou, súhlasom s poistením úveru podľa sadby poistenia zo dňa 31.01.2013, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 2.2.2018 spolu s doručenkami, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 5.3.2018, s doručenkami, výpisom z účtu stavebného sporenia, výpisom z účtu zosplateného medziúveru, písomným podaním žalobcu doručeným súdu 13.3.2020, písomnými podaniami žalobcu doručenými súdu dňa 31.3.2020, 07.07.2020, 24.07.2020, 16.9.2020, podaním žalobcu z 02.10.2020 s prílohou, a to amortizačnou tabuľkou, písomným podaním žalobcu z 22.10.2020, 24.6.2021, 13.10.2021, tlačivami pre dokladovanie pomerov doručenými súdu žalovanou v 2. rade, tlačivami pre dokladovanie pomerov doručenými súdu žalovaným v 1. rade, čestným prehlásením žalovaného v 1. rade z 15.7.2021, čestným prehlásením žalovanej v 2. rade z 15.7.2021 lustráciami v registri Sociálnej poisťovne ohľadne žalovaných, lustráciami v registri bánk ohľadne žalovaných, výpisom z obchodného vestníka OV č.160/2021 a z neho uznesením sp.zn. 3Odk/234/2021 z 13.8.2021 a zistil tento skutkový stav veci:

4. Podľa článku I. zmluvy o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 06.03.2013, žalobca poskytol dlžníkovi medziúver vo výške 20 000,- eur, s výškou mesačného vkladu na účet stavebného sporenia v sume 44,49 eur, výškou úrokovej sadzby vkladov na účet stavebného sporenia 2% ročne, počtom mesačných vkladov do pridelenia cieľovej sumy 134, poplatku za prijatie do poistenia 117,84 eur. Podľa článku I. zmluvy dlžník sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,59 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 117,84 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 162,33 eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala 20.000,- eur. Konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru bola do 15.03.2032 V článku I bola uvedená výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy 12.134,75 eur, výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 4,70% ročne, výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného

úveru 162,33 eur, počet splátok 94. Konečná splatnosť medziúveru bola dohodnutá do 15.03.2032. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej len Všeobecné podmienky) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 12 134,75 eur.

5. V zmysle článku V. zmluvy - úročenie, splatnosť a splácanie do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 162,33 eur uvedenú v bode 5.2. vklady na účet sporenia vo výške 44,49 eur a úroky z medziúveru vo výške 109,84 eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 8,- eur, pričom sa uspokojia v nasledovnom poradí: úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady. Po pridelení cieľovej sumy bude suma podľa bodu 5.2. predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 154,33 eur a poplatku za poistenie vo výške 8,- eur (bod 5.4. zmluvy).

6. Podľa čl. VIII. zmluvy, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom podľa platného Sadzovník a poplatkov pre fyzické osoby, ktorý je prílohou tejto zmluvy.

7. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace resp. z iných dôvodov uvedených v čl. X. tejto zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. V týchto prípadoch má veriteľ právo účtovať si úrok z omeškania maximálne vo výške ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, aktuálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov a to až do úplného zaplatenia celého zostatku dlhu (čl. IX. bod 9.3 zmluvy).

8. Podľa článku XI. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 11.1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení pre fyzické osoby, ktoré obdržal spolu so zmluvou a s obsahom ktorých súhlasí..

9. V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

10. V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevypovedateľného stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

11. Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1 a 5 Všeobecných podmienok).

12. Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

13. V sume splátky úveru uvedenej v úverovej zmluve sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru (čl. XVIII. bod 3. Všeobecných podmienok).

14. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľňa v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru (čl. XIX. bod 3 písm. b) Všeobecných podmienok).

15. V zmysle čl. XXIII. bod 1 Všeobecných podmienok stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľňou v súlade so Sadzovníkom poplatkov.

16. Žalobca listami zo dňa 02.02.2018 upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil obom žalovaným, že dňa 14.02.2018 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Upozornenia boli žalovaným v 1. a 2. rade doručené dňa 07.02.2018.

17. Žalobca listami zo dňa 05.03.2018 oznámil obom žalovaným, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 05.03.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal žalovaných vrátiť sumu 17 300,42 eur. Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný v 1. rade prevzal dňa 09.03.2018, žalovaná v 2. rade si uvedené oznámenie neprevzala v odbernej lehote a zásielka bola na pošte uložená dňa 9.3.2018.

18. V podaní zo dňa 13.03.2020 žalobca uviedol, že celková suma poskytnutého medziúveru predstavovala 20.000,- eur, pričom bol pri prvej výplate zaúčtovaný poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 240,- eur v súlade s čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere. Celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku, teda na sumu 19.760,- eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 162,33 eur v zmysle čl. V. bod 5.2. zmluvy o úvere. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,59% ročne a úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 109,84 eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 6,59 % p. a. úroky medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola podľa žalobcu základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní sa zároveň zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 44,49 eur v súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere. V súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere žalovaný I. sa zaviazal platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 8 eur a prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Žalovaní sa zaviazali poukazovať splátky výhradne na konto sporenia č. XXXXXXXX X XX. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtoval na konto medziúveru č. XXXXXXXX X XX a po zaplatení dlžného úroku z medziúveru prevyšujúcu sumu preúčtoval naspäť na konto stavebného sporenia, pričom sa táto prevyšujúca suma započítala najskôr na poplatok za poistenie a následne ako vklad na stavebné sporenie. Od júla 2014 žalobca začal účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, preto prijatý vklad sa z konta sporenia preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku z medziúveru a poplatku za poistenie sa prevyšujúca suma preúčtovala ako vklad na konto stavebného sporenia. Od decembra 2014 žalobca po prijatí vkladu na konto stavebného sporenia preúčtoval z konta stavebného sporenia na konto medziúveru už len prislúchajúcu časť vkladu rovnajúcu sa dlžným úrokom z medziúveru a poplatku za poistenie (Vo výpise z účtu zosplatneného medziúveru a účtu konta stavebného sporenia tieto preúčtovania predstavujú podľa žalobcu vklady zo zápornou hodnotou). Žalobca v podaní ďalej uviedol, že ako stavebná sporiteľňa, poskytuje svojim klientom produkt stavebného sporenia, pričom po pridelení cieľovej sumy, t. j. po niekoľkých rokoch sporenia a splnení určitých podmienok, vznikne klientovi nárok na výhodný stavebný úver. Pokiaľ však má klient záujem získať peňažné prostriedky skôr ako mu vznikne nárok na stavebný úver, má možnosť využiť tzv. medziúver. Vo fáze medziúveru má dlžník dva oddelené účty (účet medziúveru č. 1392410 2 05 a účet stavebného sporenia č. 1392410 5 04), pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky z vkladov aj štátna prémie. Podľa žalobcu ide tu teda o veľmi špecifický produkt, kedy na jednej strane v medziobdobí (do splnenia nároku na stavebný úver, t.j. do dňa pridelenia cieľovej sumy) dlžník spláca na účte medziúveru úroky z medziúveru, ale na druhej strane vklady a štátna prémie zúročené o kreditné úroky (dojednané vo výške 2 % ročne v zmysle čl. I. zmluvy o úvere, časť Základné podmienky) poukazované na účet stavebného sporenia mu v konečnom dôsledku ku dňu pridelenia cieľovej sumy ponížia nesplatenú časť medziúveru. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. V prípade, keď medziúver nie je riadne splácaný a žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, dochádza k spojeniu oboch účtov a prostriedky na účte stavebného sporenia sú započítané na úhradu nesplatennej časti medziúveru. Tak tomu bolo aj v prípade žalovaných, keď nimi nasporená suma 3.727,38 eur v deň zosplatnenia úveru znížila nesplatenú časť medziúveru 20.000,- eur na 16.272,62 eur (vo Výpise z účtu medziúveru ide o položku označenú ako Čiastočné vyrovnanie medziúveru). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca teda v súlade s čl. X., bod 10.18. zmluvy o úvere zúčtoval nasporenú sumu na prislúchajúcom účte stavebného sporenia vo výške 3.727,38 eur so sumou

poskytnutého medziúveru vo výške 20.000,- eur, čo predstavuje po započítaní sumu 16.272,62 eur (istina medziúveru). Po zosplatnení úveru žalovaný dňa 09.08.2018 uhradil 50,- eur, čo bolo zohľadnené v žalobnom návrhu v znížení istiny zo sumy 16.272,62 eur na 16.222,62 eur. Žalovaní neuhradili dohodnuté mesačné splátky úrokov vo výške 109,83 eur za obdobie od septembra 2019 do 05.03.2018 - do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a spolu s nezaplatenou splátkou úrokov za úver za marec 2013 vo výške 53,51 eur a úrokovým nedoplatkom k 31.08.2017 vo výške 3,- eur, predstavuje celková nezaplatená suma úrokov za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu 733,80 eur. Žalovaní neuhradili dohodnuté platby poistenia vo výške 8 eur za obdobie od septembra 2019 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru celkovo za osem mesiacov vo výške 64 eur. Žalobca si poplatky z titulu upomienok v celkovej sume 230,- eur neuplatňuje. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X bod 10.19. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % ročne a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 06.03.2018). Pohľadávka teda pozostáva aj z 6,59 % ročného úroku za úver od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.952,14 eur a 5 % ročného úroku z omeškania od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.553,92 eur. V zmysle vyššie uvedeného uplatňovaná pohľadávka vo výške 20.526,48 eur teda pozostáva z: istiny 16.222,62 eur, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 733,80 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 64 eur, 6,59 % ročného úroku za úver od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.952,14 eur, 5 % ročného úroku z omeškania od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.553,92 eur.

19. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.07.2020 uviedol, že celková suma poskytnutého medziúveru predstavovala 20.000,- eur, pričom poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 240,- eur bol v súlade s čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere zaúčtovaný pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku, teda na sumu 19.760,- eur. Nárok žalobcu ako veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ustanovenia § 499 Občianskeho zákonníka. Žalovaní od poskytnutia úverových prostriedkov do dňa podania žalobného návrhu celkovo uhradili na konto sporenia č. XXXXXXXX X XX sumu 3.727,38 eur, pričom táto suma v deň zosplatnenia úveru znížila nesplatenú časť medziúveru 20.000 eur na 16.272,62 eur, po zosplatnení bola uskutočnená úhrada vo výške 50,- eur, ktorá znížila istinu na 16.222,62 eur. Žalovaní od poskytnutia úverových prostriedkov do 31.12.2019 (teda aj po zosplatnení úveru) celkovo uhradili na konto medziúveru č. XXXXXXXX X XX na úrokoch sumu 6.551,60 eur. Za toto obdobie zostali nezaplatené úroky v sume 2.685,94 eur, (z toho 733,80 eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a 1.952,14 eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti do podania žalobného návrhu k 31.12.2019). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zostalo nezaplatené poistné za 8 mesiacov po 8 eur, celkovo vo výške 64 eur, ktoré sa po zosplatnení úveru mesačne na medziúvere neúčtuje. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zostali nezaplatené poplatky za upomienky v celkovej výške 230,- eur, ktoré si žalobca v žalobe neuplatňuje. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že pre štádium medziúveru, za predpokladu riadneho plnenia povinností by žalovaní uhradili úroky z medziúveru vo výške 109,84 eur plus mesačný poplatok za poistenie vo výške 8 eur a vklady stavebného sporenia vo výške 44,49 eur, pričom takto pravidelne by medziúver žalovaní splácali do mája 2024 (potom by už nastalo pridelenie cieľovej sumy a zmena medziúveru na stavebný úver). Splátky úrokov medziúveru od poskytnutia úverových prostriedkov, t. j. od apríla 2013 do 31.05.2024 (t. j. 134 mesiacov) by predstavovali sumu 13.959,08 eur a splátky za poistenie k 31.05.2024 celkovo sumu 1.072 eur, čo predstavuje 134 mesiacov x 8 eur. Po pridelení cieľovej sumy a zmene medziúveru na stavebný úver by predpokladaný stav účtu stavebného úveru ku dňu 31.05.2024 predstavoval sumu 12.134,75 eur, pričom mesačné splátky pokračujúceho stavebného úveru v zmysle článku V., bod 5.4. predstavujú splátku 162,33 eur s tým, že suma stavebného úveru bude takto splatená do nulového zostatku v marci r. 2032. Na úrokoch za obdobie stavebného úveru by žalovaní zaplatili celkovo od 01.06.2024 do 01.03.2032 sumu 2.286,99 eur a na poplatkoch za poistenie (mesačne 8 Eur) celkovo sumu 752 eur. Celkovo teda na úrokoch do splatenia úveru by žalovaní mali do marca r. 2032 zaplatiť sumu 16 246,07 eur a na poplatkoch za poistenie celkovo sumu 1.824,00 eur. Po zohľadnení sumy vyplatených úrokov žalobca ku dňu podania žaloby eviduje na konte medziúveru nezaplatené úroky celkovo v sume 2.685,94 eur. Na základe vyššie uvedeného si žalobca od 01.01.2020 do 01.03.2032 uplatňuje výšku úrokov nasledovne: pre štádium medziúveru: úroky 6,59 % ročne zo sumy istiny 16.222,62 eur do 31.12.2019 vo výške 2.685,94 eur, úroky 6,59 % ročne zo sumy istiny 16.222,62 eur od 01.01.2020 do 31.05.2024 vo výške 4.721,54 eur, pre štádium stavebného úveru si

žalobca uplatňuje do splatenia pohľadávky k 01.03.2032 dohodnuté 4,7 % ročný úrok celkovo v sume 2.286,99 eur.

20. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 02.10.2020 uviedol, že žalobca poukázal na amortizačnú tabuľku pre fázu stavebného úveru, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere z ktorej vyplýva, že v 2. stĺpci (stav účtu Stavebného úveru) je uvedený počiatočný stav účtu stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy a zmeny medziúveru na stavebný úver, a to v sume 12 134,75 eur. Táto suma stavebného úveru sa mesačnými vkladmi vo výške 162,33 eur postupne znižuje až na nulu, pričom jednotlivé vklady sa delia na splátky istiny a na splátky úrokov. Výška splátky je konštantná, pričom v 5. stĺpci amortizačnej tabuľky sú uvedené splátky 4,7 % p. a. úrokov stavebného úveru za jednotlivé mesiace s tým, že súčet splátok úrokov od 01.06.2024 do 01.03.2032 predstavuje sumu 2.286,99 eur. Eventuálnym petítom vyčíslil úroky z úveru za obdobie od 1.1.2020 do 31.5.2024.

21. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.10.2021 uviedol, že berie žalobu voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v 1. rade, zverejneného v Obchodnom vestníku 160/2021 dňa 19.08.2021 pod sp. zn. 3OdK/234/2021.

22. Žalobca v podaniach doručených súdu dňa 31.03.2020, 07.07.2020, 16.09.2020, 22.10.2020 a 24.06.2021 uviedol, že zotráva na svojich písomných podaniach a ospravedlnil svoju neúčasť na vytýčených pojednaniach.

23. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 09.07.2020 uviedol, že nemá prostriedky na úhradu dlžnej sumy. V súčasnosti pracuje na dohodu, a to iba dve, tri hodiny denne s príjmom cca 140 eur. Jedná sa o pomocné čistiace práce, čiže jeho práca závisí od toho, kedy ho zavolajú vykonávať danú prácu, v súčasnosti s manželkou živia štvorčlennú rodinu, zároveň uhrádza aj nájom svojej sestry, nevie ani určiť primeranú splátku, v ktorej by teda bol schopný uhrádzať v súčasnosti tento dlh. Spolu so žalovanou v druhom rade bývajú v rodinnom dome, ktorý patrí jeho sestre s tým, že pokiaľ ide o úhrady za inkaso, skladajú sa spolu so sestrou mesačne sumou 170 eur, čiže polovicu z toho uhrádzajú žalovaní, sestra im poskytla dve izby v rodinnom dome. Žalovaní majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým nezaopatreným deťom, a to k dcére vo veku 15 rokov a k synovi vo veku 10 rokov. Čo sa týka bežných výdavkov celej rodiny na mesiac, ide o výdavky na stravu, ošatenie a hygienu v priemere 200 eur, na tieto niekedy ani ako rodina nemajú, musia si požičiavať od súrodencov, hlavne žalovaný v 1. rade od svojich sestier. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že niekedy ani táto suma nepostačuje je to maximálna suma, ktorú zo svojich príjmov môžu na tieto bežné výdavky použiť, niekedy im ani neostáva na jedlo. V súvislosti so zdravotným stavom žalovaný v 1. rade udáva, že pokiaľ ide o syna, tento je astmatik, pričom vznikajú im mimoriadne výdavky v súvislosti s návštevou lekára, respektíve v súvislosti s vyšetreniami v Humennom, jedná sa minimálne o dve návštevy mesačne, ide o spirometriu a zároveň výdavky na lieky, minimálne suma 30 eur mesačne. Žalovaný v 1. rade požiadal, aby splátka bola určená v primeranej výške, poukázal ešte na to, že v čase keď brali úver, tak boli schopní to splácať, obidvaja boli zamestnaní, potom neskôr mal žalovaný v 1. rade nehodu a jeden rok si nemohol sadnúť si do auta, z toho dôvodu došlo k tomu zhoršeniu finančnej situácie rodiny a neschopnosti splácať celú dlžnú sumu.

24. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 09.07.2020 uviedla, že jej mesačný príjem je rôzny mesačne, súvisí so samotným pracovným výkonom, v súčasnosti zamestnávateľ vykoná činnosť iba na 60%, maximálne aj keď teda by vykonávala činnosť, tak ako je jej to umožnené, tak je tá výška príjmu do tých 500 eur mesačne, nie viac. Pokiaľ ide o zamestnávateľa, jedná sa o spoločnosť KE Elektronik v Prešove, kde pracuje žalovaná v 2. rade na pozícii operátor výroby. Žalovaná v 2. rade požiadala o možnosť obom žalovaným uhradiť dlžnú v primeraných splátkach, tak aby boli schopní uhrádzať celý dlh, maximálne by sa malo jednať o mesačnú splátku vo výške 40 eur.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 2 odsek 1 zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

27. Podľa § 7 odsek 3, ods. 4 zákona o stavebnom sporení Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,) b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

28. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

35. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

36. Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podaním doručeným súdu dňa 13.10.2021 žalobca vzal návrh späť voči žalovanému v 1.rade z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v 1.rade

39. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

40. V zmysle § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

41. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

42. V danej právnej veci žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu proti žalovanému v 1. rade, súd preto konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil. V prípade, že by nedošlo k späťvzatiu žaloby, súd by musel zastaviť konanie proti žalovanému v 1. rade s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

43. Žalobca ako dominus litis disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne žalobcovi. V súvislosti s konkurenciou späťvzatia žaloby a dôvodov zastavania konania spočívajúcich vo vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného porovnaj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11Co/173/2018 zo dňa 07. 08. 2018.

44. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

46. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

47. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany

dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

50. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

51. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa 06.03.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 20.000,- eur.

52. Žalovaní medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 02.02.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti.

53. Následne žalobca ku dňu 05.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal oboch žalovaných o okamžité vrátenie celého zostatku úveru v sume 17 300,42 eur.

54. Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 16.222,62 eur (istina úveru v sume 16.272,62 eur, po zohľadnení úhrad zo strany žalovaných v sume 50,- eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) a úroku z úveru vyčísleného do dňa mimoriadneho zosplatenia (do 05.03.2018) v sume 733,80 eur a nezaplateného poistného v sume 64,- eur vyčísleného do 5.3.2018. Nárok na poplatky v sume 230,- eur žalobcom nebol v žalobe uplatnený.

55. Súd považoval skutkové zistenia vyplývajúce z predložených dôkazov za nesporné, keďže žalovaní sa k žalobe nevyjadrili, ani nepredložili, resp. nenavrhli dôkazy v konaní. Žalovaní nepopreli existenciu dlhu, nerozporovali skutkové tvrdenia žalobcu o výške poskytnutého úveru, výške splatenej sumy, ako ani tvrdenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

56. Žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku 05.03.2018.

57. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplacným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

58. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

59. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplacou za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020).

60. Vzhľadom na vyššie uvedený názor, v danom prípade je dôvodný aj nárok žalobcu na úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

61. Súd tak žalobcovi priznal nárok na kapitalizovaný úrok z úveru vypočítaného z istiny pri sadzbe 6,59 % ročne od 06.03.2018 do 31.12.2019 vo výške 1.952,14 eur.

62. Súd vzhľadom na vyššie uvedené považoval za dôvodný nárok aj žalobcu na úhradu úroku vo výške 6,59 % ročne zo sumy 16 222,62 eur od 01.01.2020 (tak ako to žiadal žalobca v žalobe doručenej súdu dňa 04.02.2020, súd priznal žalobcovi aj nárok na kapitalizovaný úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v sume 733,80 eur a kapitalizovaný úrok z úveru do 31.12.2019 v sume 1.952,14 eur), avšak

súd žalobcovi ohraničil dobu po ktorú má žalobca na zmluvný úrok nárok dátumom končenej splatnosti úveru a úrok priznal do zaplatenia, najneskôr však do 15.03.2032. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu vo vzťahu úrokom z úveru zamietol.

63. V súvislosti s uvedeným súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/20/2020 z 25. 06. 2020, rovnako na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/136/2019 z 30. 06. 2020 a tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave v obdobnej veci žalobcu sp.zn. 26CoCsp/23/2020 z 26. 08. 2020.

64. Treba uviesť, že rozhodovacia prax odvolacích súdov je nesúladná v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru. Kumulácia zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je predmetom odbornej diskusie, keďže jednoznačné legislatívne riešenie absentuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie citovanom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 poukázal na skutočnosť, že pri spotrebiteľských úveroch je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy. To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave úverovej zmluvy absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov.

65. Vzhľadom na uvedené súd priznal zmluvný úrok z nezaplatenej istiny v dohodnutej výške do dohodnutej konečnej splatnosti úveru, ktorá vyplýva z čl. I zmluvy, teda do dňa 15.03.2032. Po dátume konečnej splatnosti úveru už žalobca nemá nárok na zmluvné úroky, má však nárok na úroky z omeškania. Súd tak v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s poukazom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, zo dňa 16.6.2020, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel aj v ďalších veciach sp.zn. 1Cdo/94/2019, 3Cdo/113/2019, 7Cdo/118/2019, 8Cdo/237/2019, 2Cdo/115/2019, 5Cdo/73/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020 k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí

66. S ohľadom na to, že úrok z úveru, v danom prípade vo výške 733,80 eur, nemožno úročiť ďalším úrokom z omeškania (zákaz anatocizmu, viď rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24.3.2004 pod sp. zn. Odo 101/2002, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Odo 689/2006, sp. zn. 31Cdo2036/2009, sp. zn. 35Odo 101/2002, ako aj uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008), súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania z kapitalizovaného zmluvného úroku odo dňa 1.1.2020 z nezaplatených úrokov 733,80 eur do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

67. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“. Preto treba konštatovať neplatnosť takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

68. V týchto súvislostiach súd poukazuje napríklad aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/102/2018 z 13. 12. 2018, sp.zn. 14Co/20/2017 zo 14. 06. 2018.

69. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

70. Dlžná suma tak predstavuje istinu v sume 16.222,62 eur spolu s úrokom z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v sume 733,80 eur, nezaplatené poplatky za poistenie do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 64,- eur, kapitalizovaný úrok z úveru z istiny úveru po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti od 6.3.2018 do 31.12.2019 v sume 1952,14 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 1553,92 eur vyčíslený z istiny úveru od 6.3.2018 do 31.12.2019.

71. Súd zaviazal na zaplatenie sumy 20.526,48 eur žalovanú v 2. rade a žalobe v uvedenom rozsahu vyhovel.

72. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

73. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

74. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

75. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

76. Žalovaná v 2. rade sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania.

77. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

78. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

79. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložení do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

80. Listom zo dňa 02.02.2018 bola žalovaná v 2. rade upozornená na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 14.2.2018 v prípade, že nedôjde k úhrade dlžnej sumy do uvedeného dňa. Uvedené upozornenie si žalovaná prevzala dňa 07.02.2018. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 05.03.2018, o čom žalovanej zaslal Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré si žalovaná neprevzala v odbernej lehote, avšak toto sa dostalo do jej dispozície.

81. Súd vzhľadom na uvedené priznal žalobcovi v žalobe kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 1.553,92 eur vyčíslený z istiny úveru pri sadzbe 5,00 % ročne od 06.03.2018 do 31.12.2019. Zároveň

zaviazal zaplatiť žalovanú v 2. rade úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške 5 % ročne od 01.01.2020 do zaplatenia, ale len zo sumy istiny priznanej súdom, nie aj z kapitalizovaného úroku z úveru, v ktorej časti žalobu zamietol (zákaz anatocizmu).

82. Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu 6.3.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky.

83. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania 5% ročne tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania.

84. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

85. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaná je zamestnaná jej mesačný príjem je rôzny, súvisí s samotným pracovným výkonom, v súčasnosti zamestnávateľ vykoná činnosť iba na 60%. V prípade vykonávania činnosti na 100% je jej výška príjmu do 500,- eur. Žalovaná spolu s manželom majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým nezaopatreným deťom, a to k dcére vo veku 15 rokov a k synovi vo veku 10 rokov. Z tlačiva pre dokladovanie pomerov žalovanej vyplýva, že žalovaná v 2. rade je zamestnaná v spoločnosti KE Prešov E2 Ektrik s.r.o., ako operátor výroby v pracovnom pomere na dobu neurčitú, s príjmom za mesiac január 2020 až jún 2020 od 579,13 eur do 519,34 eur od 22.01.2018. Dlhy strany konania žalovaná v 2. rade uviedla úver v Slovenskej sporiteľne v sume 12 300 eur zo splátkou 188,91 eur a VÚB Banky v sume 9 000 eur zo splátkou 139,82 eur Ako spoludlžníka uviedla žalovaná v druhom rade v tlačive svojho manžela. Ďalšie úvery uviedla žalovaná v 2. rade spotrebný úver od spoločnosti Home credit Slovakia a.s. v sume 2000 eur zo splátkou 36 eur mesačne. Býva v rodinnom dome na adrese Soľ 536, ktorého vlastníkom je jej švagriná. Mesačné výdavky súvisiace s bývaním uviedla platbu za vodu v sume 10 eur, elektrinu v sume 30 eur, plyn 20 eur a nájom 10 eur. Lustráciou v bankách súd zistil, že žalovaná v 2. rade má vedený účet v Prvej stavebnej sporiteľni a.s., s disponibilným zostatkom 0 eur. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že vymeriavací základ žalovanej v 2. rade v roku 2021 predstavoval za mesiac január sumu 823,45, február sumu 749,15 eur, marec sumu 846,80 eur, apríl sumu 793,58 eur, máj sumu 551,49 eur, jún sumu 0 eur, júl sumu 671,96 eur, august sumu 349,11 eur, september sumu 770,53 eur. Výdavky strany konania uviedla žalovaná cestovné do zamestnania v sume 80 eur a výdavky na lieky v sume 30 eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s poukazom najmä na aktuálne majetkové pomery žalovanej a vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, súd žalovanej v druhom rade povolil splácať dlh v mesačných splátkach po 120 eur mesačne, ktorú sumu považoval za primeranú vzhľadom ku skutkovým zisteniam.

86. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

87. Povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nie je spôsobilé žalobcovi spôsobiť ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane do hospodárskych pomerov žalobcu ako spoločnosti ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov. Žalovaná v 2. rade ako spotrebiteľ si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce.

88. Súd, ktorý rozhoduje o čase plnenia žalobou uplatneného nároku nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, môže však pri stanovení výšky splátok zohľadniť situáciu existujúcu v čase rozhodovania. Ak spotrebiteľ svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu

negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

89. Vzhľadom na výšku súdom určenej mesačnej splátky v sume 120,- eur, doba splatenia prisúdenej istiny sa nepredĺži v porovnaní so splatnosťou dlhu pôvodne dohodnutou v zmluve (do 15.3.2032). Pri dlžnej sume 20.526,48 eur a žalobcom kapitalizovanom úroku z úveru 4.721,54 eur, teda celkovom dlhu 25.248,02 eur pri riadnom splácaní úveru, nemalo by splácanie pri povolení splátky vo výške 120,- eur mesačne presiahnuť pôvodne dohodnutú splatnosť úveru v rozsahu približne 19 rokov (od 2013 do 2032). Zároveň za celé toto obdobie žalobcovi prináleží aj zákonný úrok z omeškania (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

90. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovanú v 2. rade (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

91. Zároveň je potrebné uviesť, že povolenie uhrádzať dlhu nižšími splátkami, by v konečnom dôsledku bolo nevýhodou pre samotnú žalovanú v 2. rade, nakoľko neuhradená dlžná čiastka sa postupne navyšuje o úroky z omeškania a v danom prípade aj úrok z úveru. Zároveň splácanie dlhu prevyšujúceho sumu 20.000,- eur splátkami po 40,- eur mesačne by bolo neúmerne a trvalo by neprimerane dlho (viac ako 43 rokov).

92. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

93. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

95. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

96. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

97. V danej právnej veci žalobca vzal žalobu späť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade z dôvodu, že na majetok žalovaného v 1. rade bol vyhlásený konkurz, čoho dôsledkom by bolo tiež zastavenie konania. Danú skutočnosť nie je možné považovať za okolnosť na strane žalobcu alebo žalovaného v 1. rade, v dôsledku ktorej by niektorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania. Súd preto o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

98. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/39/2020 z 24. 06. 2020, podľa ktorého „podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade odvolací súd zistil, že žalobca zobral späť žalobu z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného - úpadcu, teda nemožno pripísať zavinenie za zastavenie konania žalobcovi, a preto súd žiadnej strane konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.“

99. V súvislosti s prípadným použitím ustanovenia § 257 CSP na daný prípad, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

100. Vo vzťahu žalobca a žalovaná v 2. rade súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko považoval žalobcu za plne úspešného v konaní.

101. Žalobca požadoval istinu a sumu vyčísleného príslušenstva v sume 20.526,48 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej sumy 20.526,48 eur žalobcovi bolo priznaných 20.526,48 eur spolu s úrokom z úveru a úrokom z omeškania. Žalobcov úspech tak predstavoval 100%. Uvedenú náhradu mu aj súd proti neúspešnej žalovanej v 2. rade priznal.

102. Žalobca uviedol úroky a úroky z omeškania, ktorý nárok súd čiastočne zamietol, ako príslušenstvo pohľadávky bez toho, aby ich špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Pokiaľ ide o nepriznanie nekapitalizovaného úroku z omeškania zo sumy úrokov z úveru ako aj nepriznanie nekapitalizovaného úroku z úveru po 15.3.2032, nie je dôvod započítavať príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

74. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

75. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.